

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“ ยาบ้า คนเสพติด คนขายติดคุก ”

“ ยาบ้า มีพิษร้าย ทำลายชีวิต ทำลายเศรษฐกิจและสังคม ”

นี่คือคำขวัญที่กล่าวถึง “ ยาบ้า ” ในด้านของผลเสียและอันตรายที่มีต่อบุคคล ต่อครอบครัว และต่อสังคมประเทศชาติโดยรวม ซึ่งคำขวัญเหล่านี้มักจะปรากฏให้พบเห็นและได้ยินอยู่เสมอและเริ่มมีการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขกันอย่างจริงจังในปัจจุบัน

ปัญหายาบ้า หนึ่งในปัญหาเสพติดของสังคมไทย อุปสรรคตัวสำคัญที่จุดรั้งการพัฒนาระประเทศ ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติรวมไปถึงผลที่มีต่อภาพลักษณ์อันดีงามของประเทศด้วย

ยาบ้า หรือสารที่มีชื่อทางเคมีว่า “ แอมเฟตามีน ” (Amphetamine) จัดเป็นวัตถุออกฤทธิ์ทางจิตและประสาท เป็นยาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาท มีฤทธิ์กระตุ้นประสาทในสมองส่วนกลาง ทำให้ความคิดอ่านผ่องใสและร่างกายไม่มีความเหน็ดเหนื่อยในระยะแรกที่เสพ แต่ถ้าใช้ติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน จะเกิดการเป็นพิษ ทำให้สุขภาพทรุดโทรมมีความเสื่อมทางจิตถึงขั้นเป็นโรคจิตได้ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ,2537 : 1)

ยาบ้าถูกค้นพบครั้งแรกในโลกปี ค.ศ. 1887 หรือเมื่อหนึ่งร้อยกว่าปีที่ผ่านมาโดยถูกนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ ในการรักษาโรคหอบหืด และต่อมาใช้รักษาโรคง่วงหลับ (Nacrolepsy) ลดอาการซุกซนของเด็ก (Hyperkinetic Syndrome) ลดความอยากอาหาร (Appetite Suppressant) และเป็นยากระตุ้น (Stimulant) ต่อมาในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้นำเอายาบ้ามาใช้ในการทำสงคราม โดยให้ทหารที่อยู่เวรยามหรือทหารที่ต้องปฏิบัติงานพิเศษบางอย่างรับประทาน เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ทนทานมากขึ้นไม่อ่อนเปลี้ยหรือง่วงนอนเร็ว ซึ่งนับได้ว่าเป็นการใช้ยาบ้าที่ไม่ใช่ทางการแพทย์ จากนั้นก็ได้มีการใช้ยาบ้ากันอย่างแพร่หลายมากขึ้น ทั้งที่ไม่เกี่ยวกับทางการแพทย์ (สำนักงานป.ป.ส.,2537: 2)

ประเทศไทยมีการแพร่ระบาดของยาบ้าตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2500 รู้จักกันแพร่หลายในชื่อของยาบ้า ยาขยัน ยาแก้งวงนอน ยาบำรุงกำลัง หรือยาเพิ่มพลัง ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนชื่อมาเป็นยาบ้าในปี 2540 นี้ (ยูพา วงศ์ไชยและคณะ,2538 : 1)

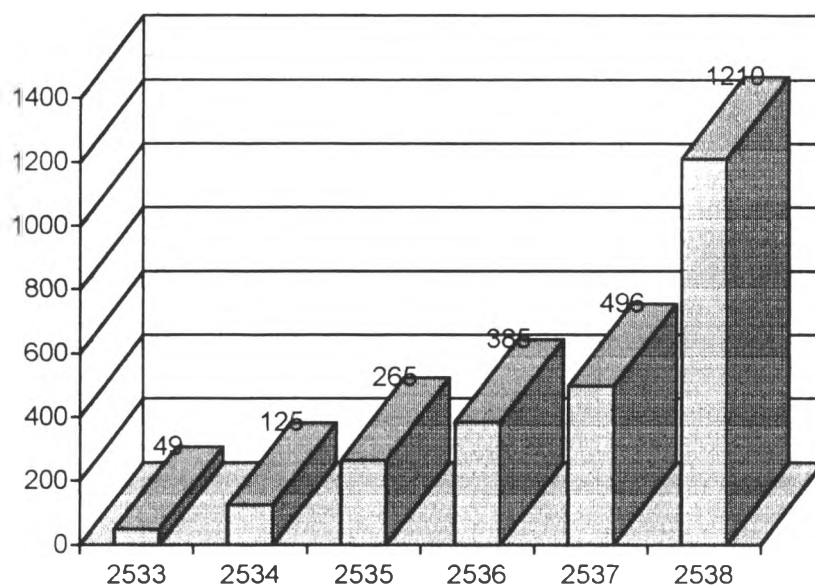
ในอดีตยาบ้าไม่มีการแพร่หลายหรือเป็นที่นิยมแพร่หลายกันมากนัก จะมีก็แต่กลุ่มคนที่มีอาชีพขับรถโดยเฉพาะรถรับจ้าง รถเมล์ หรือรถบรรทุกหนักที่วิ่งระหว่างจังหวัดเป็นระยะทางไกลๆเท่านั้น การซื้อขายก็เริ่มแพร่หลายจากกลุ่มอาชีพขับรถ ที่ไม่ว่าจะเป็นภาคใดถ้ารถบรรทุกต้องวิ่งผ่านที่นั่นต้องมีสถานที่จำหน่ายยาบ้า จุดที่จะหาซื้อเรียกได้ว่าสะดวกทั้งผู้ซื้อผู้ขายก็คือน้ำมันข้างถนน โดยในสมัยก่อน ยังไม่มีบทลงโทษที่รุนแรงสำหรับผู้จำหน่ายและผู้เสพ จึงไม่มีใครใส่ใจ ยาบ้าจึงเริ่มแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมันมีประสิทธิภาพเป็นยาที่ทำให้อดทนต่อสภาวะงานที่หนักได้ จึงเป็นความนิยมของทุกคนสำหรับผู้ที่ใช้แรงงาน กระจายสู่หมู่คนงานก่อสร้างกรรมกรแบกหาม เข้าไปในโรงงานอุตสาหกรรม และที่สำคัญระบาดเข้าไปกระทั่งในหมู่นักเรียน นักศึกษา (สยามรัฐ, 1 มกราคม 2540 : 1)

นอกจากนี้ การพัฒนาประเทศไทยในช่วง 3 ทศวรรษที่ผ่านมา ได้มีการทุ่มเทให้การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง มีการบริหารการจัดการทางเศรษฐกิจในภาพรวมที่รอบคอบและรัดกุม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศจากการเน้นภาคเกษตรกรรม เป็นภาคอุตสาหกรรม และสู่ยุคของสื่อสารสนเทศ ทำให้เกิดการแข่งขันเพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้มากขึ้น คนไทยมีความเป็นวัตถุนิยมมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมของคนในสังคม คือ ความหย่อนในศีลธรรม จริยธรรม ขาดระเบียบวินัย การเอาัดเอาเปรียบ ส่งผลให้วิถีชีวิตและค่านิยมดั้งเดิมที่ดั้งามของไทยเริ่มจางหาย การอพยพแรงงานเข้าสู่เขตเมืองมีจำนวนมากขึ้น โดยทั้งครอบครัวไว้ในชนบท ลักษณะครอบครัวเปลี่ยนเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น พ่อแม่ต้องดิ้นรนหาเลี้ยงชีพมากขึ้น ความผูกพัน ความสัมพันธ์ของสมาชิกคลายตัวลง ครอบครัวขาดความอบอุ่น กระแสวัฒนธรรมต่างประเทศที่หลั่งไหลมาพร้อมกับสื่อสารสนเทศ กลายเป็นประเทศที่มีความเจริญทางด้านวัตถุ แต่เกิดความเสื่อมทางจิตใจและค่านิยม หรือเปรียบเป็นตัวบุคคลก็คงเข้าลักษณะเป็นคนมีเงินแต่ไม่มีความสุข และจากผลการพัฒนาประเทศในลักษณะที่ขาดความสมดุล คือ " เศรษฐกิจดี สังคมมีปัญหา การพัฒนาไม่ยั่งยืน " ลักษณะดังกล่าวทำให้สังคมไทยก้าวสู่ภาวะ " ครอบครัวแตกแยก ชุมชนล่มสลาย " มากขึ้น ซึ่งทำให้เป็นปัจจัยเสริมให้ ปัญหายาบ้าขยายตัวไปอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงขึ้นมาก กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวงจรของปัญหายาบ้า คือ ผู้

ผลิต ผู้ค้า และผู้เสพยาบ้ามีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งในแง่ของจำนวนและความหลากหลายกลายเป็นจุดเปลี่ยนผลันของปัญหายาบ้าที่ก่อตัวขึ้นส่งผลกระทบต่อเชื่อมโยงไปสู่ปัญหาอื่นๆที่ซับซ้อน จนกลายเป็นกลุ่มของปัญหาสังคมที่สำคัญที่สุดของประเทศ (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด,2539 : 2)

จุดเปลี่ยนของปัญหายาบ้าที่ก่อตัวอย่างรุนแรง สิ่งที่น่าจะสนับสนุนได้ดีที่สุดก็คือข้อมูลจากกลุ่มงานข้อมูลผู้ติดยาเสพติด กองบำบัดรักษา สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พบว่า จำนวนของผู้เข้ารับการรักษา เนื่องจากการใช้ยาบ้ามีจำนวนเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด จากปี 2533 ถึงปี 2538 โดยเฉพาะสถิติที่น่าสนใจคือ จากปี 2537 ถึงปี 2538 มีจำนวนผู้เข้ารับการรักษาเพิ่มขึ้นเกือบ 3 เท่าตัว แสดงให้เห็นว่า จำนวนผู้เสพยาบ้ากำลังพุ่งขึ้นสูงมาก และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต (แผนภูมิที่ 1)

แผนภูมิที่ 1 แนวโน้มจำนวนผู้เข้ารับการรักษา
จากการเสพยาบ้า ปี 2533 - 2538

ที่มา : กลุ่มงานข้อมูลผู้ติดยาเสพติด กองบำบัดรักษา สำนักงานป.ป.ส.

ตารางที่ 1 จำนวนคดีที่จับกุมได้ตามชนิดของยาเสพติด ปี 2535 -2539

ปี พ.ศ.	ยาบ้า	กัญชาแห้ง	เฮโรอีน	สารระเหย	อื่นๆ
2535	5,936	44,286	22,352	10,675	4,926
2536	8,621	49,236	24,794	19,819	6,462
2537	12,606	48,681	33,637	21,276	3,715
2538	19,382	50,106	40,358	27,321	4,648
2539	45,033	39,621	23,240	23,918	3,978

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

จากตารางที่ 1 ข้อมูลจำนวนคดีที่จับกุมได้กรณียาบ้า เปรียบเทียบกับคดียาเสพติดอื่นๆ ตั้งแต่ ปี 2535 ถึง 2539 พบว่า จำนวนคดียาบ้าที่จับกุมได้มีจำนวนมากขึ้นเรื่อยมาเป็นลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มขึ้นในปี 2538 ถึง ปี 2539 มีจำนวนคดีเพิ่มขึ้นถึง 2.32 เท่าตัว และเมื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีของยาเสพติดชนิดอื่นๆ พบว่า จำนวนคดียาบ้าเป็นเพียงชนิดเดียวที่มีสถิติเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ในขณะที่สถิติการจับกุมของคดียาเสพติดชนิดอื่นๆ มีแนวโน้มที่จะลดลงและที่สำคัญที่สุด สถิติของการจับกุมคดียาบ้าในปี 2539 มีจำนวนสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 แขนงหน้าคดียาเสพติดชนิดอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัดเจน จากข้อมูลดังกล่าวคงพอจะบอกได้ว่าปัญหายาบ้ากำลังเป็นปัญหาหนึ่งที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน (สำนักงานป.ป.ส., 2540)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้เข้ารับการรักษาบำบัดรักษาจากการเสพติดยาบ้า จำแนกตามอายุเฉลี่ยที่เข้ารับการรักษาและอายุเฉลี่ยที่ใช้ยาเสพติดครั้งแรก

อายุเฉลี่ย/ปี	2533	2534	2535	2536	2537	2538
อายุที่เข้ารับการรักษาเฉลี่ย (ปี)	27	27	26	24	23	20
อายุที่ใช้ยาเสพติดครั้งแรก (ปี)	21	21	20	19	19	18

ที่มา : กลุ่มงานข้อมูลผู้ติดยาเสพติด กองบำบัดรักษา สำนักงานป.ป.ส.

ตารางที่ 3 แสดงร้อยละของผู้เข้ารับการรักษาจากการเสพยติดยาบ้า
 เปรียบเทียบกับยาเสพติดยาทุกประเภทโดยรวม ปี 2532-2536

จำแนกตาม	ประเภทยาเสพติดยา	ร้อยละของผู้เข้ารับการรักษาต่อสอรวมในแต่ละปี				
		2532	2533	2534	2535	2536
เพศชาย	สาม้า	94.44	97.97	96.51	96.69	98.08
	รวมทุกประเภท	95.64	95.55	95.77	95.15	95.93
เพศหญิง	สาม้า	5.56	2.06	3.49	3.31	1.92
	รวมทุกประเภท	4.36	4.45	4.23	4.86	4.07
13-20 ปี	สาม้า	13.21	22.44	18.61	27.30	48.31
	รวมทุกประเภท	5.98	1.23	3.13	6.54	14.00
21-30 ปี	สาม้า	66.04	52.04	59.30	48.34	31.01
	รวมทุกประเภท	46.52	34.52	37.81	40.92	42.32
31-45 ปี	สาม้า	20.27	25.52	22.09	24.36	20.68
	รวมทุกประเภท	47.10	64.25	59.06	52.54	43.68

ที่มา : รายงานการประเมินผลการป้องกันและแก้ไขการแพร่ระบาดของวัตถุเสพยติดยา
 (ยาบ้า) สำนักนายกรัฐมนตรี , 2538

ปัญหายาบ้า ยิ่งทวีความรุนแรงและน่าเป็นห่วงมากขึ้น เมื่อพบว่า การระบาดของยาบ้ามีแนวโน้มระบาดในเด็กและเยาวชนมากขึ้น จากตารางที่ 2 เห็นได้ชัดเจนว่าในช่วงปี 2533 ถึงปี 2538 อายุเฉลี่ยของผู้ที่เข้ารับการรักษาจากการเสพยติดยาบ้านั้นมีแนวโน้มที่จะลดลง และเมื่อพิจารณาอายุที่ใช้ยาเสพติดยาครั้งแรกของผู้เข้ารับการรักษา พบว่ามีความแตกต่างที่น้อยมาก และมีแนวโน้มที่จะใกล้เคียงกัน ซึ่งน่าจะแสดงให้เห็นว่า ยาบ้าอาจกลายเป็นยาเสพติดยาประเภทแรกที่เด็กและเยาวชนเริ่มทดลองใช้ และนอกจากนั้นแล้วในปัจจุบัน อายุ 13 ปีถือเป็นเกณฑ์การจำแนกรวัยทำงานในทางกฎหมาย และเมื่อพิจารณาข้อมูลทีกล่าวมาร่วมกับตารางที่ 3 แล้ว จะแสดงให้เห็นว่ากลุ่มอายุ 13 - 20 ปี มีอัตราการเสพยติดยาบ้าที่สูงกว่าการใช้ยาเสพติดยาชนิดอื่นๆ โดยรวมทุกประเภท ดังนั้น ปัญหายาบ้าจึงน่าจะเป็นปัญหาที่สำคัญของกลุ่มเยาวชนที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี ทั้งเยาวชนที่อยู่ในสถานศึกษาและกลุ่มเยาวชนที่เป็นผู้ใช้แรงงาน และนั่นหมายถึงถึงปัญหายาบ้ากำลังส่งผลกระทบต่อเชื่อมโยงเป็นลูกโซ่ไปสู่วงการการศึกษา และวงการอุตสาหกรรม และแรงงาน สถิติข้อมูลเหล่านี้ คือสิ่งที่บอกว่า ยาบ้ากำลังเป็นสิ่งที่บ่อนทำลายสังคมไทย ทำลาย

ทรัพยากรมนุษย์ และกำลังโยงโยสู่ระบบสังคม (สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2538 : 20)

เมื่อปัญหายาบ้าแพร่ระบาดขยายวงกว้างออกไป ปัญหายาบ้าก็ยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น แทรกซึมและส่งผลกระทบต่อสังคมในด้านต่างๆตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ชาวสารคามเคลื่อนไหวในเรื่องราวของยาบ้า มวลชนให้ความสนใจมากขึ้น จึงมักจะปรากฏข่าวที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อต่างๆ ในแง่ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปัญหายาบ้าในสังคมไทยอย่างแพร่หลายมากขึ้น และรวมทั้งการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ต่างๆ อันเป็นอีกแรงสนับสนุนและเป็นสิ่งบ่งบอกได้ว่าผลกระทบของยาบ้ารุนแรงและสำคัญเพียงใดในปัจจุบัน เช่น

ข่าวอุบัติเหตุ

" คลังยาบ้าฆ่าสำนั้น และ 23 ศพ ขยี้แหลกคากน " (บ้านเมือง, 8 มีนาคม 2540:1) หรือพาดหัวข่าวที่ว่า " 10 ล้อขยี้กระบะแหลกคารด 6 ศพ เป็นตายอีกสิบ " (บ้านเมือง, 10 ตุลาคม 2539: 1) นี่คือนผลกระทบต่องสังคมของปัญหายาบ้าที่เห็นได้อย่างชัดเจน ในเรื่องของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน ส่งผลกระทบต่อสถานะเศรษฐกิจของชาติ ที่รัฐบาลต้องสิ้นเปลืองงบประมาณไปกับเรื่องนี้ และที่น่าเสียใจมากกว่านั้นก็คือ การสูญเสียชีวิตของพี่น้องคนไทย ซึ่งถือว่าเป็นการสูญเสียชีวิตซึ่งประเมินค่าไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบุคคลเหล่านั้นคือญาติมิตรของเรา

ข่าวอาชญากรรม

" พ่อคลังยาบ้าจับลูกแบเบาะกตน้ำ เมียมาเจอห้ามปรามโดนมีดจี้คอ " (สยามรัฐ , 9 ตุลาคม 2539 : 2) " หลานทรพี คลังยาบ้าทุบหัวปู่กระโหลกยุบ " (เดลินิวส์ , 1 ตุลาคม 2539 : 1) " เมายาบ้า ฆ่าแม่ตัวเอง " (เดลินิวส์ , 7 กุมภาพันธ์ 2540: 1) จากพาดหัวข่าวข้างต้น บ่งบอกถึงพิษภัยของยาบ้าที่คุกคาม ทำลายล้างสังคมอย่างรุนแรง ยาบ้าทำลายสติและสามัญสำนึกของความเป็นมนุษย์อย่างสิ้นเชิง ฤทธิ์ของมันสามารถโน้มน้าวให้กระทำการอุกอาจได้อย่างเลือดเย็น ทำลายภาพชีวิตครอบครัวอันสงบสุขของสังคมไทย ทำลายสถาบันครอบครัวที่เป็นแหล่งพักพิงอันอบอุ่นและน่าจะเป็นที่ปลอดภัยมากที่สุดสำหรับชีวิต แต่ยาบ้าก็กำลังลบล้างสิ่งเหล่านี้ไปโดยสิ้นเชิงจากตัวอย่างข่าวข้างต้น

พิษภัยของยาบ้า เมื่ออยู่ในกระแสความสนใจของทุกคน จึงกลายเป็นข่าวเด่นและมีให้เห็นอยู่เป็นประจำเรื่อยมาทางสื่อมวลชน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรุนแรงของปัญหายาบ้ามากขึ้นในรูปแบบต่างๆ ดังเช่น

- " แม่กัดฟันขมขื่น ชั่งล้ามโซ่ลูกลม.4ทาสยาบ้า " (ไทยรัฐ,9 ตุลาคม 2539: 1)
- " พระสุดชั่ว มั่วยาบ้า กรอกยาฆ่าเณร " (เดลินิวส์ , 15 มกราคม 2540 : 1)
- " ยาบ้าโผล่กลางสภา หลักฐานชัดคาส้วม " (สยามรัฐ, 25 มกราคม 2540 : 1)
- " แก๊งค์ยาบ้า ฆ่าเหย้ามปิดปากด.ช รัตคอไฟเซอร์ " (ข่าวสด , 27 มกราคม 2540: 1)
- " พบ 5 นักเรียนกินยาบ้าแข่งเรียน " (สยามรัฐ , 1 กุมภาพันธ์ 2540: 7)
- " แก๊งค์วัยรุ่น ยาบ้า จูดข่มขืนเด็กม.3 " (เดลินิวส์ , 10 กุมภาพันธ์ 2540: 1)
- " หลอกคนแก่คนเฒ่ากินยาบ้าทั้งหมู่บ้าน " (เดลินิวส์ , 10 มีนาคม 2540: 1)

เหล่านี้เป็นเพียงแค่ตัวอย่างส่วนหนึ่งที่พอจะสะท้อนปัญหาของยาบ้าออกมาให้เห็นชัด ปัญหายาบ้าที่เชื่อมโยงกับปัญหาอื่นๆ อีกมากมายทั้ง ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเมือง ปัญหาโลภเถื่อน ปัญหาแรงงานและอื่นๆ ซึ่งล้วนเป็นสิ่งบ่งบอกที่แจ้งชัดถึงสภาวะที่เลวร้ายและเสื่อมถอยของสังคม

ปัญหายาบ้าในสังคมทุกวันนี้ จะทวีคูณความรุนแรงมากขึ้นสักกี่เท่าตัว ในอีก 5 ปี 10 ปีหรืออีก 20 ปีข้างหน้า ประเทศไทย จะมีสภาพเป็นเช่นไร เมื่อคน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เป็นทรัพยากรซึ่งเป็นปัจจัยสูงสุดของการพัฒนาประเทศ ต้องตกเป็นทาสอันเลวร้ายของยาบ้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนที่เป็นอนาคตและความหวังของประเทศ

ประเทศไทย รัฐบาลได้ตระหนักถึงพิษภัยและความร้ายแรงของปัญหายาบ้าเป็นอย่างมาก ซึ่งรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยต่างประกาศนโยบายในการแก้ปัญหาอย่างเป็นจริงเป็นจังมาโดยตลอดนับสิบปี แต่ปัญหายาบ้าก็มิได้มีแนวโน้มลดลงแต่ประการใด ในทางตรงข้ามกลับทวีความรุนแรงมากขึ้นในทุกมิติของปัญหาทั้งการผลิต การค้า และการแพร่ระบาด จนยากที่จะใช้วิธีการหรือมาตรการแก้ไขปัญหาในรูปแบบปกติอย่างยาเสพติดอื่นๆ เนื่องจากปัญหายาบ้า มีความเชื่อมโยงกับปัจจัยต่างๆ ที่สำคัญอีก 3 ประการ คือ " กลุ่มผู้มีอิทธิพล กลไกของรัฐที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และกลุ่มการค้ายาบ้า ซึ่งกลายเป็นโครงสร้างที่ให้ความสนับสนุนคุ้มครองการค้ายาบ้าในพื้นที่ และนับวันโครงสร้างเหล่านี้จะมีความเข้มแข็งมากขึ้น " (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ,2539 : 20) ที่ผ่านมานั้น การแก้ไขปัญหาคาดำเนินการตามลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นการแก้ปัญหาในเชิงตั้งรับมากกว่าเชิงรุก เมื่อเกิดปัญหาขึ้นจึงมีการป้องกันและแก้ไขปัญหาไม่ให้รุนแรงหรือขยายขนาดออกไป ซึ่งถือเป็นการวิ่งตามปัญหา ขาดการวิเคราะห์แนวโน้มของปัญหาล่วงหน้า ก่อนที่ปัญหานั้นจะขยายขนาดออกไป จึงไม่สามารถวางแผนป้องกันและแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากกว่าอย่างที่เป็นอยู่ และไม่

สามารถหยุดยั้งปัญหาได้อย่างทันการณ์ (กองป้องกันยาเสพติด, สำนักนายกรัฐมนตรี้, 2539 : 9)

ต่อการแก้ไขปัญหายาบ้านี้ รัฐบาลปัจจุบัน ได้กำหนดนโยบายไว้ในแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ปี พ.ศ. 2540 - 2544 โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ได้กำหนดนโยบายของการดำเนินการทางกฎหมายกับกลุ่มผู้เสพและผู้ค้าอย่างจริงจังและเด็ดขาด ในขณะที่เดียวกันก็ได้กำหนดนโยบายการบำบัดรักษาและป้องกันภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับสังคม ชุมชน ในกลุ่มผู้เสพ ตลอดจนรณรงค์ป้องกันไม่ให้เกิดกลุ่มผู้เสพยาใหม่ โดยเปลี่ยนแนวคิดและทิศทางตลอดจนกระบวนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขให้สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารและการจัดการยุคใหม่ คือจากเดิมที่มองการป้องกันและแก้ไขแบบแยกส่วนเป็นแบบบูรณาการในทุกมิติของปัญหา และระดมสภาพกำลังจากทุกฝ่ายเข้าแก้ไขปัญหายาอย่างผสมผสาน โดยเน้นบทบาทของชุมชน หรือองค์กรประชาชน และยังคงใช้ยุทธศาสตร์เดิมที่ใช้กันอยู่ทั่วโลก คือ การลดอุปสงค์ของยาเสพติด ควบคู่ไปกับการลดอุปทาน โดยใช้มาตรการวิธีการต่างๆ (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2539: 2)

ทั้งนี้การดำเนินการจะมุ่งเน้นไปที่ตัวคนเป็นหลัก ซึ่งสนับสนุนและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 - 2544) โดยวิธีการพัฒนาให้บุคคลมีภูมิคุ้มกันจากยาบ้า ดังนั้นจึงจำเป็นต้องดำเนินการทั้งในลักษณะวงกว้างและเจาะลึกในพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย โดยส่วนหนึ่งจะใช้วิธีการศึกษาป้องกัน (Preventive Education) เพื่อเสริมความรู้ และเจตคติที่ถูกต้องกับการใช้ยาบ้า การศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาจิตใจ (Affective Education) ให้ข่าวสารผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออื่นๆ รวมทั้งการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ เช่น การเผยแพร่โดยใช้สื่อประสม การให้ความรู้ผ่านศูนย์ศึกษาชีวิต (Life Education center) (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2539: 2)

การแก้ไขปัญหายาจะสำเร็จผลได้นั้น สิ่งสำคัญที่สุดสิ่งหนึ่งนั่นก็คือ การเข้าใจสภาพปัญหาโดยมีข้อมูลที่ถูกต้อง เจาะลึกและเพียงพอ สามารถนำข้อมูลเหล่านั้น มาใช้เป็นพื้นฐานของการกำหนดวิธีการ ทิศทาง และรูปแบบของการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด และการเผชิญหน้ากับปัญหายาบ้าซึ่งเป็นปัญหาเรื่องของพฤติกรรมก็เช่นเดียวกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่จะต้องเผชิญกับผลกระทบซึ่งเป็นปัญหาลังคมที่ผูกปมติดเข้าด้วยกันอย่างลึกซึ้งทั้งด้านครอบครัว การเมือง เศรษฐกิจและสังคม ปัญหายาบ้าจึงเป็นปัญหาอันซับซ้อนและจำเป็นที่จะต้องอาศัยข้อมูลเพื่อการพิจารณาอย่างรอบด้าน ในการที่จะตัดสินใจดำเนิน

การอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ท่ามกลางสภาวะการณ์ของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ เช่นปัจจุบันนี้

การศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ ที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมการติดยาเสพติดโดยทั่วไป การวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับยาบ้าในแง่มุมต่างๆ ยังมีจำนวนน้อยและได้ทำการศึกษาวิจัยมานานแล้ว ซึ่งปัจจุบันเรื่องของยาบ้ามีจุดเปลี่ยนผลันมากมายตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ทั้งนี้ปัญหายาบ้าเป็นปัญหาในเรื่องของพฤติกรรม และพฤติกรรมของคนที่ทำให้เกิดปัญหานั้นย่อมมีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องการความเข้าใจเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือการป้องกันการเกิดพฤติกรรมเหล่านั้น ฉะนั้นจะเห็นว่าการศึกษาวิจัยถึงเรื่องยาบ้ายังคงเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาที่มุ่งศึกษาเพื่อความเข้าใจถึงสภาพชีวิต พฤติกรรมและปัจจัยสำคัญในอันที่ทำให้ต้องตกเป็นทาสของยาบ้า โดยการศึกษาที่ยึดถือตัวผู้เสพยาบ้าเป็นศูนย์กลาง ทำการศึกษาวเคราะห์หรืออย่างเจาะลึก ซึ่งน่าจะเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความเข้าใจ และหนทางของการวางแผนป้องกันและแก้ไขการเปลี่ยนพฤติกรรมได้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นต่อไป

จากข้อมูลทั้งหมดตั้งแต่ต้น จะเห็นว่าปัญหายาบ้า เป็นปัญหาพฤติกรรมอันมีปัจจัยเกื้อหนุนที่ซับซ้อนมากมาย ปัญหาที่ต้องอาศัยความเข้าใจในหลายมิติที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคน ทั้งมิติที่อาจเกิดขึ้นจากจิตใจของแต่ละคนในฐานะปัจเจกบุคคล หรืออาจเกิดจากมิติของครอบครัว หรือมิติทางสังคมโดยรวมซึ่งทั้งหมดล้วนมีที่มา มีเหตุผลที่แตกต่างหลากหลาย ซึ่งอาจจะทับถมซ้ำเติมกันและกันอย่างยุ่งยากและยิ่งซับซ้อนขึ้น การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงมีเจตนาที่จะศึกษาเรื่องราวดังกล่าวเพื่อความเข้าใจอย่างแท้จริง เพื่อให้ได้คำตอบอันจะเป็นพื้นฐานในการดำเนินงานสู่เป้าหมายสูงสุดเดียวกันในกาลข้างหน้า นั่นก็คือ การขจัดปัญหายาบ้าให้หมดไปจากสังคมไทย ขจัดอุปสรรคของการพัฒนาประเทศและเป็นแรงผลักดันให้เกิดสังคมไทยที่พึงปรารถนาในอนาคตตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่เขียนไว้ว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงสงบสุขเป็นที่ยกย่องของประชาคมโลก เป็นสังคมที่คนมีความสุข อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น และคนไทยทุกคนมีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและที่สำคัญคือการมีส่วนร่วมอย่างเต็มภาคภูมิในการกระบวนการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ เพื่อ

1. ศึกษาสภาพชีวิตของผู้เสพยาบ้าจากช่วงก่อนการตัดสินใจเสพยาบ้า จนถึงช่วงที่เข้ารับการรักษาหรือถูกต้องโทษในทัณฑสถาน
2. ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเสพยาบ้า อันได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้ออำนวย และปัจจัยเสริมแรง
3. ศึกษาพฤติกรรมการเสพยาบ้า

ปัญหำนำในการวิจัย

1. สภาพชีวิตของผู้เสพยาบ้าเป็นอย่างไร ตั้งแต่ช่วงก่อนการตัดสินใจเสพยาบ้า จนกระทั่งหลังตัดสินใจเสพยาบ้า ผู้เสพยาบ้ามีองค์ประกอบและแบบแผนการดำรงชีวิตประจำวันอย่างไร มีลักษณะสภาพพื้นฐานครอบครัวเป็นอย่างไร มีความพึงพอใจในสภาพชีวิตของตนเองหรือไม่ อย่างไร และเป้าหมายสูงสุดของชีวิตคืออะไร ช่วงหลังจากที่ตัดสินใจเสพยาบ้ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นต่อสภาพชีวิตหรือไม่ อย่างไร

2. อะไรคือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเสพยาบ้า และปัจจัยเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเสพยาบ้าอย่างไร โดยแบ่งเป็น ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้ออำนวย และปัจจัยเสริมแรง

3. พฤติกรรมการเสพยาบ้า มีจุดเริ่มต้นความเป็นมาอย่างไร วิธีการได้มาซึ่งยาบ้าต้องทำอย่างไร วิธีการเสพยาบ้า ปริมาณยา ความถี่บ่อย สถานที่และเวลาที่เสพยาบ้าเป็นอย่างไร เกิดอะไรขึ้นบ้างหากต้องการเสพยาบ้าแต่ไม่มียาบ้าให้เสพยาบ้า

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพชีวิตของผู้เสพยาบ้าและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเสพยาบ้า ครั้งนี้ เป็นการศึกษาระบบกรณีศึกษาโดยอาศัยวิธีการตามลักษณะการวิจัยเชิง

คุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยสนใจศึกษาจากผู้เสพยาบ้าที่ เป็นผู้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล ธรรมนูญรักษ์ สังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข และผู้เสพยาบ้าที่เป็นผู้ต้องโทษใน ทัณฑสถานบำบัดพิเศษทั้งชายและหญิง จังหวัดปทุมธานี สังกัดกรมราชทัณฑ์ โดยมีขอบเขตใน การรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาสภาพชีวิตของผู้เสพยาบ้า

เป็นการศึกษาและวิเคราะห์สภาพความเป็นอยู่ แบบแผนการดำรงชีวิตในบริบท ต่างๆ ทั้งในครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยแบ่งเป็นสภาพชีวิตช่วงก่อนตัดสินใจเสพยาบ้าและ หลังการตัดสินใจเสพยาบ้าแล้ว เพื่อวิเคราะห์ดูการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นว่ามีหรือไม่ อย่างไร ซึ่งแบ่งองค์ประกอบการศึกษาข้อมูลสภาพชีวิตออกเป็น ดังนี้

1. ลักษณะทางประชากร
2. สภาพพื้นฐานชีวิตครอบครัว
3. สภาพองค์ประกอบพื้นฐานการดำรงชีวิต
4. สภาพแบบแผนกิจวัตรประจำวัน
5. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน
6. ความพึงพอใจในสภาพชีวิตของตน
7. เป้าหมายชีวิตและการพัฒนาตนเอง

ส่วนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมเสพยาบ้า แบ่งออกเป็น

2.1. ปัจจัยนำ เป็นปัจจัยที่เกิดก่อนพฤติกรรมเสพยาบ้า ซึ่งจะให้เหตุผล หรือเป็นแรงจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมเสพยาบ้า การศึกษาปัจจัยนำในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

- 2.1.1 ศึกษาปัญหาครอบครัว
- 2.1.2 ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องยาบ้า
- 2.1.3 ศึกษาความรู้สึกนึกคิดของผู้เสพยาบ้าที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า

2.2. ปัจจัยเอื้ออำนวย เป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้พฤติกรรมกรรมการเภสัชยาบ้าเกิดขึ้นในการศึกษาปัจจัยเอื้ออำนวยในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่สภาพความเป็นอยู่ประจำวันในบริบทที่สัมพันธ์กับยาบ้า โดยแบ่งเป็น

- 2.2.1 ศึกษาสภาพการณ์ความใกล้ชิดกับแหล่งยาบ้า
- 2.2.2 ศึกษาสภาพการณ์เรื่องการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต การซื้อขาย และการเสพยาบ้า
- 2.2.3 ศึกษาเรื่องความรู้สึกนึกคิดต่อกระบวนการปราบปรามยาบ้า

2.3. ปัจจัยเสริมแรง เป็นปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมนั้นได้รับการส่งเสริมจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นการเสริมแรงทั้งในทางบวกและลบ การวิจัยครั้งนี้ปัจจัยเสริมแรงได้แก่ การศึกษาการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาบ้าและศึกษาปฏิกิริยาแรงเสริมจากสื่อต่าง ๆ อันได้แก่ การได้รับการสั่งสอน แนะนำ ตักเตือน ตีชม ชักจูง ส่งเสริมเกี่ยวกับเรื่องการเสพยาบ้า แบ่งเป็น

- 2.3.1 สื่อบุคคล ได้แก่ บุคคลในครอบครัว กลุ่มเพื่อน ครู อาจารย์ บุคลากรสาธารณสุข เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการปราบปราม
- 2.3.2 สื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ภาพยนตร์/ วิดิทัศน์
- 2.3.3 สื่อเฉพาะกิจต่างๆ คำขวัญ ป้ายประกาศ แผ่นพับ โปสเตอร์ สปอตรณรงค์ทางโทรทัศน์และวิทยุ หรืออื่นๆ

ส่วนที่ 3 ศึกษาพฤติกรรมกรรมการเภสัชยาบ้า อันได้แก่ การปฏิบัติซึ่งผู้เสพยาบ้ากระทำการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า ประกอบด้วย

- 5.1 จุดเริ่มต้น ความเป็นมาของการเสพยาบ้า
- 5.2 แหล่งที่มาและวิธีการซื้อขายยาบ้า
- 5.3 ความถี่และปริมาณยาในการเสพยาบ้า
- 5.4 วิธีการและรูปแบบการเสพยาบ้า
- 5.6 สถานที่,เวลาในการเสพยา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพชีวิต หมายถึง ลักษณะสภาพของความเป็นอยู่ แบบแผนการดำรงชีวิตในบริบทต่างๆทั้งในครอบครัว ชุมชน และสังคม ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็นสภาพชีวิต 7 องค์ประกอบคือ ลักษณะทางประชากร , ประวัติพื้นฐานชีวิตครอบครัว , สภาพองค์ประกอบพื้นฐานการดำรงชีวิต , สภาพแบบแผนกิจวัตรประจำวัน , พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน , ความพึงพอใจในสภาพชีวิตของตน และ, เป้าหมายชีวิตและการพัฒนาตนเอง

ผู้เสียหาย หมายถึง ผู้ที่เสียหาย โดยเสียหายต่อกันจนติด และมีผลต่อความต้องการที่รุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจในการที่จะได้เสียต่อไป ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้เสียหายที่รับสารภาพว่าเสียหายจริงและเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลรัฐญารักษ์และเป็นผู้ที่ต้องโทษในทัณฑสถานบำบัดพิเศษชายและหญิงจังหวัดปทุมธานี

พฤติกรรมการเสียหาย หมายถึง การปฏิบัติซึ่งผู้เสียหายกระทำการใดๆที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า เริ่มตั้งแต่ จุดเริ่มต้นที่ทำการเสพ การได้มาซึ่งยาบ้า ความถี่และปริมาณยาที่เสพ วิธีการที่เสพสถานที่ เวลาที่เสพ และรูปแบบในการเสียหาย

ปัจจัยนำ หมายถึง ปัจจัยที่เกิดก่อนพฤติกรรมซึ่งให้เหตุผลและเป็นการจูงใจที่ทำให้เกิดพฤติกรรมนั้น อันได้แก่ ความรู้ ทศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ เกี่ยวกับยาบ้า ในการวิจัยครั้งนี้ปัจจัยนำได้แก่ ปัญหาครอบครัวของผู้เสียหาย ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับยาบ้า และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับยาบ้า

ปัจจัยเอื้ออำนวย หมายถึง ปัจจัยที่สนับสนุนให้พฤติกรรมนั้นเป็นไปได้หรือเกิดขึ้นได้ ประกอบด้วย การมีทักษะและการมีแหล่งทรัพยากรที่จำเป็นต่อการทำให้เกิดพฤติกรรม ในการวิจัยครั้งนี้ปัจจัยเอื้ออำนวย ได้แก่ สภาพการณ์เรื่องความใกล้ชิดแหล่งผลิต ผู้ขาย ผู้เสพ และตัวยาบ้า, สภาพการณ์เรื่องการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการผลิต การซื้อขาย และการเสียหาย, ศึกษาเรื่องความรู้สึกนึกคิดต่อขบวนการในการปราบปรามยาบ้า

ปัจจัยเสริมแรง หมายถึง ปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมนั้นได้รับการสนับสนุนซึ่งอาจเป็นไปได้ในทางบวก หรือทางลบขึ้นอยู่กับทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้เกี่ยวข้อง ในการ

ศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยเสริมแรงได้แก่ ปฏิกริยาเสริมแรงจากสื่อต่างๆ ได้แก่สื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจอื่นๆ

สื่อบุคคล หมายถึง บุคคลในครอบครัว (พ่อแม่พี่น้อง สามี/ภรรยา ลูก) เพื่อน ครู อาจารย์ บุคลากรสาธารณสุข เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับขบวนการปราบปรามยาบ้า

สื่อมวลชน หมายถึง สื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ภาพยนตร์/ วิทยุทัศน์

ความรู้สึกนึกคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องยาบ้า หมายถึง แนวโน้มหรือท่าทีของความรู้สึกของจิตใจที่มีต่อยาบ้า โดยผู้เสพยาบ้าเป็นผู้ตีความหรือประเมิน หรือการจัดระบบคุณค่าจนกลายเป็นความรู้สึกนึกคิด ซึ่งอาจแสดงออกมาในทางสนับสนุน รู้สึกเห็นดีเห็นชอบ หรือในทางต่อต้านรู้สึกไม่เห็นด้วย ไม่ชอบก็ได้แบ่งเป็นความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับโอกาสเสี่ยงที่จะติดยาบ้า , ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับอันตรายจากการเสพติด ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการเสพยาบ้า ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับประโยชน์ในการเสพยาบ้า

การสื่อสารในครอบครัว หมายถึง ลักษณะต่างๆ ที่เด่นชัด หรือการปฏิบัติที่กระทำซ้ำๆกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ในการสื่อความหมายเพื่อความเข้าใจ การอบรม สั่งสอน การเป็นแบบอย่าง แนะนำ ตักเตือน ในการศึกษาค้นคว้าใช้แนวคิดการสื่อสารในครอบครัว 3 แบบ คือ การสื่อสารแบบปิด แบบเปิดและแบบปล่อย

ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกใกล้ชิดผูกพัน ความสนิทสนมหรือห่างเหินอันเป็นความรู้สึกนึกคิดของผู้เสพยาบ้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกับบุคคลในครอบครัวอันได้แก่ พ่อแม่ พี่น้อง ลูก คู่สมรสหรือบุคคลอื่นๆที่อาศัยอยู่ร่วมด้วยตั้งแต่ ช่วงวัยเด็กจนกระทั่งเกิดมีพฤติกรรมเสพยาบ้า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. งานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์พื้นฐานต่อครอบครัว โดยเฉพาะ พ่อ แม่ และผู้ปกครองที่จะได้ทราบและเข้าใจต่อตัวผู้เสพยาบ้า ทั้งในแง่ของสภาพชีวิตและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้า โดยเฉพาะข้อมูลเรื่อง ปัญหาการสื่อสาร การเลี้ยงดูใน

ครอบครัวและความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ใช้ประยุกต์เป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดู บุตรหลาน และเป็นรากฐานของการหล่อหลอมบุคลิกภาพ และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของจิตใจ และอารมณ์ เพื่อจะได้เป็นบุคคลที่เติบโตขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ไม่ตกเป็นทาสยาบ้าต่อไป

2. เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์ป้องกันและปราบปรามยาบ้า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาสถาบันครอบครัวและสังคม ในอันที่จะนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดนโยบาย การวางแผนและการปฏิบัติงาน ทั้งในเรื่องของการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเรื่องยาบ้า การสร้างเสริมทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องยาบ้า และการส่งเสริมบทบาทของสถาบันต่างๆที่เกี่ยวข้องในการรณรงค์ป้องกัน เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน สถานประกอบการต่างๆ เพื่อตัดวงจรของปัจจัยสาเหตุที่ส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสพยาบ้าได้

3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในแง่มุมอื่นๆ ในเรื่องยาบ้าและยาเสพติดอื่นๆต่อไป

แผนภูมิที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องสภาพชีวิตผู้เสพยาบ้าและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมการเสพยาบ้า มีดังนี้

